

Əfsanəvi Şəxsiyyətlə görüşümdən

Hər şey olduğu kimi...

...Əvvəla onu deyim ki, mən Azərbaycan Televiziyasının (AZTV) bədii rəhbəri və kollegiyanın üzvü idim. 1992-ci ildə rəhbərlik dəyişəndən sonra özüm ərizə yazıb işdən azad olundum və müstəqil proqramımı - "Həftə"ni açdım. Verilişə Nadejda İsmayılovanı, Çingiz Sultansoyu, Sevil Nuriyevanı, Aida Əliyevanı, Bənövşə Məmmədlini, rejissorlardan Namiq Şirəlibəyovu, Etibar Babayevini və İman Məcidovu cəlb etmişdim. "Həftə" verilişi adından bəlli olduğu kimi həftəyə yekun idi və bu verilişdə püxtələşən jurnalistlər oldu. Bir dostum vardı, adı Laçın Ələkbərov idi. Dövlət Təhlükəsizlik Komitəsində yüksək vəzifədə çalışırdı. O həm bizə qonşu idi, həm də ailəvi yaxın idik. 1993-cü il idi. Laçın mənə yanaşdı dedi: "Ay Vasif sən də, mən də Heydər Əliyev dövrünün kadrlarıyıq. Gəl, mən sənə bir fakt deyim, gerisini özün düşün, bundan sonra hansı addımı atacağın barədə özün qərar ver". Sən demə, Heydər Əliyev Beynəlxalq Hava Limanına Fransa Respublikasından humanitar yardım gətirən "Miraj" markalı hərbi-nəqliyyat təyyarəsi enib. Humanitar yardım şəxsən Heydər Əliyev üçün nəzərdə tutulub və Naxçıvana yola düşəcək. Fransanın o vaxtkı səfiri Perrenin Heydər Əliyevə rəğbəti vardı və məhz bu səbəbdən də Naxçıvana humanitar yardım təşkil etmişdi. Ertesi gün jurnalist Nadejda İsmayılova və rejissor Namiq Şirəlibəyov mənə yanaşdı bir neçə günlük getmək istədilər. Hara gedəcəklərini söyləməsələr də, əla bir süjetlə qayıdacaqlarını dedilər. Mən də təbii ki, məsələdən xəbərdar idim. Onu da bildirdim ki, bizim əməkdaşlara biletləri Fransanın ölkəmizdəki səfirliyi almışdı. Həmin vaxt artıq nə bədii rəhbər idim, nə də kollegiyanın üzvü. Amma buna rəğmən bütün məsuliyyəti öz üzümə götürdüm. Hətta kamera da verdim. Dörd, ya beş gün keçəndən sonra qayıtdılar. Gördüm ki, üzrlərindən sevinc aşıb-daşır. Keçdik montaj otağına, qapını bağlayıb, çəkilən materiallara baxdıq. Namiq və Nadejda Naxçıvanda, Heydər Əliyevlə bağlı reportaj hazırlamışdılar.

Reportajda "Miraj" təyyarəsinin Naxçıvan hava limanına enməsi, Heydər Əliyevin Naxçıvanın bir neçə məkanlarında, hətta cəbhə bölgələrinə səfəri anbaan lentə alınmışdı. O vaxt blokada Naxçıvana öz təsirini göstərirdi. İşıqsızlıq ucbatından evlərin qızınması məqsədilə ağaclar kəsilir, kerosin lampa işığından istifadə edilirdi. Belə qərara gəldik ki, "Həftə" verilişində 8 dəqiqəlik süjet təqdim edək.

**Bu böyük şəxsiyyət,
1987-ci ildən sonra, yəni
Heydər Əliyev**

SSRİ Nazirlər Soveti rəhbərliyindən uzaqlaşdırıldıqdan sonra ilk dəfə idi ki, Dövlət Televiziyasında görünəcəkdik. Mən həmin dövrdə rəhbərliyin təzyiqli və çətinlikləri ilə üzləşməyimə baxmayaraq, nüfuzumdan istifadə edərək materialı efirə verdim. Azərbaycan xalqı öz liderini ilk dəfə Dövlət Televiziyasının ekranında gördü. Onu da deyim ki, süjet dolğun idi. İstənilən halda məsuliyyəti üzümə götürmüşdüm. Bu material efirə gedəndən düz bir ay sonra Heydər Əliyevin doğum günü idi. Biz Heydər Əliyevlə bağlı 10 (on) dəqiqəlik daha bir material efirə hazırladıq və inanın, çox çətinliklə onu efirə verdik. Yenə də söylərimi cəmləşdirərək bütün maneələri dəf etməyi bacardım. Heydər Əliyevin xahişi ilə biz süjetin videoyazısını köçürdüb, Naxçıvanın Bakıdakı nümayəndəsi Həsən Zeynalova təqdim etdik. Özü də köçürülmə prosesini gecə həyata keçirdik ki, heç kim bilməsin, duyuyq düşməsin.

Bir ay sonra tale elə gətirdi ki, Azərbaycanda vəziyyət çox gərginləşdi və Heydər Əliyev Bakıya gəlməli oldu. Heydər Əliyev 1993-cü ildə Bakıya gələndə, iyun ayının 9-u idi. Mənə xəbər verdilər ki, o, hava limanından birbaşa olaraq qardaşı Cəlal Əliyevin evinə gələcək. Dərhal operatorla birgə Cəlal müəllimin yaşadığı ünvana yollandım, alaqaşın önündə dayanıb bu böyük şəxsiyyətin gelişini səbirsizliklə gözlədim. Və Heydər Əliyev gəldi, mənə görcək əhvalımı soruşdu. Sonra mənə özü ilə yuxarı dəvət etdi. Beləliklə liftlə yuxarı, mənzilə qalxdıq. İçəri daxil olduq. Otaqda başqa bir nəfər də vardı. Heydər Əliyevin bütün hərəkətlərini anbaan lentə alırdım, bəzən özümün də təkliflərim olurdu ki, onu hansı vəziyyətdə, hansı rakersdan çəkək. Telefonla danışırdı, penceyini çıxarıb, divanda əyləşdi. Yorğun və fikir-

li görünürdü. Mən qəfildən bir anın şahidi oldum. Heydər Əliyev pəncərənin önünə keçdi, pəncərəni gizlədən pərdəni asta tərzdə açdı və xəfifcə pəncərədən Bakı şəhərinə boylandı. Çox təsirli an idi. Hiss elədim ki, kövrəlib, amma, heyf ki, bu məqamı operatorun kameranı tam hazırlaya bilməməsi səbəbindən lentə ala bilmədik. Mən xahiş elədim ki, bu vəziyyəti təkrar edək, amma, O, müdrik baxışlarla dedi ki, yox, bu bir daha təkrarlana bilməz. Çünki belə məqamlar həyatda ani olur və təbiiilik səbəbindən təkrarlanmır. Növbəti gün Heydər Əliyev çıxış etmək üçün Teleşirkətə gəldi. Foyədə çoxlu sayda əməkdaşlar toplanmışdı. Heydər Əliyev məndən vəziyyəti xəbər aldı. Mən isə cavab verdim ki, hər şey hazırdır. Televiziyamızın peşəkar operatoru Eldar Məmmədov işıqları qurmuşdu. Jurnalist Telli Pənahqızı da orada idi, mənim xahişimlə özü ilə güzgü gətirmişdi. Mən güzgünü tutdum, Heydər Əliyev güzgüdə özünə baxdı, saçlarını, qalstukunu səhmana saldı. Masanın üzərində su süzülmüş stəkan vardı. Mən tapşırıdım ki, suyu götürsünlər, amma, baş qarışıq idi. Odur ki, özüm dərhal su dolu stəkani masadan götürdüm. Bunu Heydər Əliyev gördü və hiss elədim ki, daxilən razılığını bildirir. Öz təcrübəmdən bildirdim ki, O heç vaxt masa üzərində qoyulan sudan içməzdi. Beləcə Heydər Əliyevin çıxışını canlı yayımla efirə verdik. Çıxışdan sonra diktör Tamilla Ələkbərova xahiş etdi ki, Heydər Əliyevlə foto çəkdirsin. Bu zaman Heydər Əliyev mənə də öz yanına dəvət etdi. Dedi ki, kənarında niyə dayanmısan? Heç sensiz foto olar? Bax beləcə, bu böyük şəxsiyyətlə olan dəyərli foto mənim şəxsi arxivimə daxil oldu. Bu sətirlər bu il Tanrının izni ilə işıq üzü görəcek kitabımda öz əksini tapacaqdır.

**Azərbaycanın xalq artisti,
televiziya və kino rejissoru
Vasif Babayev**